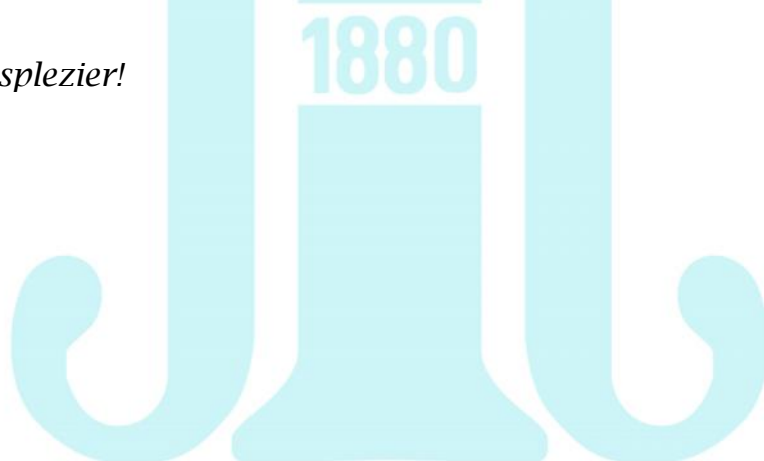

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BRAMBRAS IN SPROOKJESLAND

Een toneelspel in drie bedrijven voor kinderen

door

Marc van der Auwera

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1568

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BRAMBRAS IN SPROOKJESLAND* op te voeren moet de naam van auteur *MARC VAN DER AUWERA* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1985 Toneelfonds J. Janssens/Marc van der Auwera
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(11 spelers)

BRAM, energieke knaap
TONY of SAARTJE, zijn broer/zus, eerder traag
WOEF, weet van zich af te bijten
HANS, voortvarende jongeling
GRIETJE, altijd bezorgd
DOORNROOSJE, lief prinsesje
JOZEFIEN, de boze fee
SNORREBAARD, de kater van Jozefien
KONING ARCHIBALD III, vader van Doornroosje
OMA van Roodkapje, kranige oude dame
SNEEUWWITJE, ook een lief prinsesje

DECOR

Eerste bedrijf: Op de voorscène of indien mogelijk, ergens in de zaal. Wanneer er geen doek is, moet men ervoor zorgen dat de rest van het decor in het duister blijft, tot de jongens bij de poort komen.

Tweede en derde bedrijf: Links op de scène is een grot waarin we het hol van Jozefien zien. Deze grot is voorzien van de nodige heksenspullen zoals bokaal, flessen, kruidenpotten, opgezette dieren, enz. Het geheel maakt een griezelige indruk. Achter in de grot is een doorgang waarlangs men de scène kan verlaten.

E E R S T E B E D R I J F

(Bram en Tony zijn twee flinke jongens in sportieve kledij – Tony draagt een rugzak.)

TONY : Zeg, zouden we nu eens geen vijf minuten rusten!

BRAM : We hebben een half uurtje geleden nog gerust.

TONY : Maar mij voe...

BRAM : Jaja, je voeten doen pijn, ik weet het. Hou het nog even vol, ginder zie ik een mooi plekje om te zitten. *(Ze zetten zich neer.)* En laten we nu die voeten eens bekijken. Amaai!

TONY : Zijn ze er zo slecht aan toen?

BRAM : Nee, ze stinken! Hoelang is het geleden dat je die nog eens gewassen hebt? Dat is gewoon niet om uit te houden. ‘k Wil wedden dat een Brusselse kaas er jaloers zou bij worden.

TONY : Ik kan het toch ook niet helpen dat ik zweetvoeten heb. Je weet best wat ik al niet geprobeerd heb om er van af te raken.

BRAM : Toe maar broertje, ik maakte toch maar een grapje. We zullen eens kijken wat we eraan kunnen doen.

TONY : Aan mijn zweetvoeten? *(Tijdens deze dialoog heeft Tony een schoen en een kous uitgetrokken.)*

BRAM : Nee slimmerik, aan je voet, die staat vol blaren. Geef me de rugzak even, daar moet ergens naaigerief in zitten.

TONY : Is er een knoop van je broek gesprongen?

BRAM : Hoe kom je daar nu bij?

TONY : Waarvoor heb je dan naaigerief nodig?

BRAM : Wel, om die blaren open te steken.

TONY : Zonder verdoving! Denk je soms dat ik nog niet genoeg pijn heb.

BRAM : Maar nee, je gaat er helemaal niks van voelen. Ik neem een naald met draad en steek die dwars door de blaren, dan trek ik de draad er door en we kunnen

het water er gewoon uitduwen. Een volkomen pijnloze operatie. *(Tijdens het gesprek heeft Bram naald, draad en lucifers genomen.)*

TONY : Wat doe je nu?

BRAM : De naald ontsmetten, dan gaat de wonde niet verzweren. *(Hij neemt Tony's voet, deze begint te lachen.)*

TONY : Halt, stop, schei uit, je kietelt me!

BRAM : Och jij... ziezo, en nu nog een pleister er op en je voet is als nieuw.

TONY : Nieuw! Tweedehands zeker. *(Hij trekt kous en schoen weer aan.)*

BRAM : En nu wordt het tijd dat we opstappen. We kwamen van daar, dus moeten we verder in die richting.

TONY : Nu ben je er toch naast, hoor Bram, we komen van ginder en moeten dus die kant uit.

BRAM : Denk je? Waar is het kompas?

TONY : Je zit erop... je hebt het daarstraks in je achterzak gestoken.

BRAM : In mijn achterzak! *(Hij haalt het kompas boven.)*

TONY : Daarmee kan je precies niet veel aanvagen. Wie gaat er nu in godsnaam op een kompas zitten! 'k Ben benieuwd of je hiervoor ook een oplossing weet.

BRAM : Die heb ik al Tony. Wat doet men wel eens in sprookjes?

TONY : Euh... trouwen, lang leven en veel kinderen krijgen.

BRAM : Daarvoor heb je in een bos als dit niet veel kans. Ik bedoel: wat doet men als men de weg niet meer weet? In...

TONY : In...

BRAM : Een...

TONY : Een...

BRAM : Booooo...

TONY : Booooo... ah, ik heb het, in een boom kruipen.

BRAM : Precies. Kijk, die boom daar steekt meters ver boven de andere bomen uit. Wie klimt er in, jij of ik?

TONY : Ga jij maar, jij lijkt nog meer op een aap dan ik. Trouwens, ik hou niet zo van Tarzanfilms.

(Bram verdwijnt achter de scène.)

Zet eerst je voet vaster op die tak... neem die tak aan de linkerkant... die van rechts lijkt me steviger... pas op, scheur je broek niet... zie je al iets?

BRAM : Ja, een zagevent.

TONY : Ik wil je toch alleen maar helpen. Stank voor dank.

BRAM : Met die zweetvoeten van jou heb je daar toch geen last van. Ziezo, hoger kan ik niet.

TONY : Nu en, wat zie je?

BRAM : Dit bos is groter dan we dachten Tony. Niks dan bomen zover je kunt zien, net een reuzenbiljart.

TONY : Zolang wij de ballen maar niet zijn, kan ik me daar niet druk om maken. Zeg, heb je het peperkoekenhuisje nog niet gevonden?

BRAM : Nee, maar wel iets wat er op lijkt. Het is net een wachthokje van een tramhalte. Wacht, ik kom naar beneden.

TONY : Een tramhalte, hier? Dat is dan zeker de groene tram. Of beter nog, een rustplaats voor de groene fietsers. Hoe dan ook, waar rook is, is vuur, en waar een tramhalte is, rijdt een tram.

BRAM : (*Weer op*) Of heeft er een gereden. De watman die dat trammetje bestuurt, moet de klasse hebben van een Olympisch slalomkampioen, want rails zijn er niet te zien.

TONY : Misschien is dat helemaal geen tramhalte.

BRAM : Het lijkt er toch op, en ik ken niets dat zo op een tramhalte lijkt dan een tramhalte.

TONY : Nee? Ik wel hoor.

BRAM : Wat dan?

TONY : Een bushalte.

BRAM : Leuk hoor. Helemaal alleen gevonden?

TONY : Ja, helemaal alleen gevonden.

BRAM : Een bushalte in een bos! Maar in plaats van ons hoofd te breken over wat het zou kunnen zijn, zouden we er beter naartoe gaan, dan komen we misschien meer te weten.

(Bram en Tony gaan af. Tijdens deze laatste scène wordt duidelijk dat ze worden bespied door Hans, Woef en de koning.)

ARCHIBALD : Ze zouden de poort niet vinden hé! Ik mag er niet aan denken wat er gebeurt als ze haar openen.

HANS : Ach wat zou dat, Archibald, we kunnen het ze toch nog altijd beletten.

ARCHIBALD : En hoe als ik vragen mag?

HANS : Wel, Woef kan ze toch tegenhouden. Die heeft eens een heel rovershol uitgekuist, niet Woef?

WOEF : Ja, maar dan waren Kraaier, Mauwer en Balkker er bij. Alleen zal ik dat ook niet kunnen.

HANS : Kunnen we je vrienden dan niet meer verwittigen? Dan stellen jullie je achter de poort op en doen net hetzelfde als toen.

ARCHIBALD : Denk je echt dat die twee daar inlopen? Als ze die ezel-hond-kat-haan-pyramide zien staan, denken ze misschien nog dat ze in de Efteling verzeild geraakt zijn. Trouwens, we hebben geen tijd meer om dat op touw te zetten.

WOEF : En wat doen we met hen daar?

HANS : Met wie?

WOEF : Met al die kinderen daar.

ARCHIBALD : Dat is waar ook. Eenmaal de poort open, komt iedereen die in de nabije omgeving is in Sprookjesland terecht, willen of niet.

HANS : En wat zou dat? Dat bespaart hun de reis en de kosten naar Disneyland. En het echte Sprookjesland is toch veel beter zeker.

ARCHIBALD : Maar Hans, dat kan toch niet! Sprookjesland is er voor sprookjesfiguren en niet voor mensen van vlees en bloed.

WOEF : Ik weet een middeltje om de poort gesloten te houden, maar daarvoor heb ik de hulp van de kinderen nodig.

ARCHIBALD : Kinderen, willen jullie Woef helpen bij zijn plannetje?

WOEF : Luister dan. Weten jullie hoe mijn vrienden en ik die rovers uit het boshutje hebben verjaagd toen we op weg waren naar Bremen?... Juist, we schreeuwden ons de longen uit het lijf. Als we nu met zijn allen gaan schreeuwen en tieren dan lukt het ons misschien om die twee van de poort weg

te houden. Het zou voor Sprookjesland gewoon een ramp zijn als de poort openging. Zijn er onder jullie die kunnen kraaien als een haan? En miauwen? En blaffen? En balken als een ezel? Prachtig! Welnu, als die twee jongens straks de poort van Sprookjesland willen openen, maak dan zoveel lawaai als je kunt. De rest knappen wij wel op.

ARCHIBALD : Laten we dan nu vlug op weg gaan, voor het te laat is.

(Ze verlaten de scène – nu gaat het doek op of wordt de hele scène belicht – we zien een poort onder een soort van afdakje. Bram en Tony komen op.)

TONY : Een raar geval.

BRAM : Ik zou wel eens willen weten wie dat geval hier gezet heeft.

TONY : Waarschijnlijk iemand die een huis wilde bouwen en wiens geld op was als de deur er stond.

BRAM : Een huis, hier? En wie begint er nu met een deur. Die plaatst men als de rest er staat, om te beletten dat er nog iemand binnenkomt. Een deur dient toch om iets af te sluiten.

TONY : Denk je? Ik dacht altijd dat een deur diende om iets te ontsluiten.

BRAM : Zeg dat nog eens.

TONY : Ik zei: ik dacht dat een deur diende om iets te ontsluiten, om ergens binnen te kunnen.

BRAM : Dat is het! Je brengt me daar op een idee. Deze deur staat hier niet voor niets. Daar moet wat achter steken.

TONY : *(Loopt achter om de deur.)* Mis hoor Bram, hier steekt helemaal niks achter.

BRAM : Dat bedoel ik niet. Ik wil maar zeggen dat er een reden moet zijn waarom die deur hier staat. Dat is zo klaar als water.

TONY : Zo klaar als water? Dat zal toch geen Rupelwater zijn.

BRAM : Als je een deur opendoet, kom je ergens binnen... Ik vraag me af of je langs deze deur ook ergens binnenkomt.

TONY : Maar ik zei toch al dat er daar achter helemaal niks te zien is.

BRAM : Elektriciteit is ook niet te zien, en toch bestaat ze.

TONY : Ga jij nu beweren dat er hier iets is wat niet bestaat?

BRAM : Nee, maar misschien wel iets wat niet te zien is.

TONY : Ja... onze pa heeft gelijk, jij leest inderdaad teveel stripverhalen.

BRAM : Dat kan weer zijn, maar er is hier iets niet pluis en er is maar één manier om dat te achterhalen.

(Bram wil de deur openen, dit wordt belet door het lawaai van de kinderen, aangewakkerd door de sprookjesfiguren – Bram en Tony duiken weg.)

ARCHIBALD : Goed zo, dat hebben jullie schitterend gedaan.

WOEF : Mijn vrienden zouden groen zijn van jaloezie als ze dit kabaal hadden gehoord. De woudrovers gingen voor veel minder herrie op de vlucht.

HANS : En daarmee hebben wij nog wat pret beleefd. Dat was weer eens wat anders dan dat stomvervelende wachthouden. Spijtig dat het al gedaan is, die zijn zeker al kilometers ver van het schrikken.

(Bram en Tony komen weer te voorschijn.)

BRAM : Daar zou ik niet zo zeker van zijn.

WOEF : Ons plan is mislukt, nu is alles verloren!

BRAM : Wat voor een plan als ik vragen mag?

ARCHIBALD : Luister eens even jongeman, het is absoluut verboden die deur te openen. Wij zijn hier om dat te beletten.

TONY : Dan zijn jullie een soort van portiers zoals in de chique hotels.

HANS : Zo zou je het kunnen noemen, ja.

ARCHIBALD : Eigenlijk hadden jullie deze plek niet mogen vinden, maar gedane zaken nemen geen keer. Daarom hebben we een list geprobeerd die echter niets heeft uitgehaald.

BRAM : Dacht je echt dat wij van zo 'n klein beetje kabaal op de loop zouden gaan? Wij leven in 1985 hoor, dan ben je wel wat lawaai gewend.

TONY : Je moet hem maar eens horen zingen als hij in bad zit, dat is wat anders dan dat dierenconcert van daarnet.

BRAM : En waarom mag die deur niet open?

WOEF : Omdat die deur de toegang is tot Fantasia, het land der sprookjes.

TONY : En als ik het niet geloof, maak je me zo dadelijk iets anders wijs zeker?

HANS : Het is de waarheid. Als je die deur opent, kom je vanzelf in Sprookjesland. En wij zijn vandaag aangeduid om ze te bewaken.

BRAM : Moeten wij dat geloven? Zo dadelijk ga je nog beweren dat je zelf sprookjesfiguren bent.

HANS : Dat zijn we ook.

ARCHIBALD : Mag ik u voorstellen: Woef, onafscheidelijke gezelschap van Kraaier, Mauwer en Balken, de Bremer stadsmuzikanten.

WOEF : Hans, vandaag zonder Grietje want die is op vakantie bij de zeven dwergen, Sneeuwwitje gaan helpen bij de grote schoonmaak.

HANS : Zijne majesteit, koning Archibald III, vader van Doornroosje.

TONY : Ik droom. Zo dadelijk word ik wakker en over een uurtje val ik weer in slaap tijdens de les moedertaal.

WOEF : Wil ik eens in je tenen bijten, dan zul je wel voelen dat je wakker bent.

BRAM : Ik kan het niet geloven!

ARCHIBALD : Vraag het aan de kinderen, zij zijn onze getuigen.

BRAM : Is dat waar, komen ze echt uit Sprookjesland?

TONY : Ik dacht altijd dat jullie alleen maar in boeken bestonden.

WOEF : Dat denken de mensen omdat we normaal onzichtbaar zijn.

BRAM : Waarom zijn jullie dan nu wél zichtbaar?

ARCHIBALD : Dat is het grote ongeluk dat ons is overkomen. Wij komen tot leven in de dromen van de mensen. Wanneer Klaas Vaak rondtrekt met zijn slaapzand, glippen wij mee in jullie dromen. Ieder van jullie kent ons op zijn eigen manier. Voor Greetje ben ik klein en rond, voor Jan, klein met grote voeten en flaporen, voor Dirk ben ik groot en mager...

WOEF : Petra denkt dat ik een grote blaffer ben en voor Joris ben ik een klein keffertje.

HANS : En zo heeft elk kind er zijn eigen idee over hoe wij eruit zien, wat we doen, op welke manier we lopen, enz.

BRAM : Ik denk dat ik het snap. Omdat jullie onzichtbaar waren kon ieder van ons zijn verbeelding de vrije loop laten. Maar nu jullie zichtbaar zijn, kan dat niet meer. Nu zijn jullie voor iedereen hetzelfde.

ARCHIBALD : Zo is het.

TONY : Waarom kruipen jullie dan niet opnieuw in die zak met zand? Dan is het probleem toch van de baan?

WEOF : Zo eenvoudig is het nu ook weer niet. Om met het slaapzand in jullie dromen te komen, hebben we doornroosjespoeder nodig.

BRAM : Doornroosjespoeder?

ARCHIBALD : Juist, doornroosjespoeder. Toen mijn dochttertje geboren was, vergat ik Jozefien uit te nodigen.

HANS : Missen is menselijk en er lopen en vliegen zoveel feeën en elfen in Sprookjesland, dat je er allicht een vergeet.

TONY : En Jozefien kon daar niet mee lachen. Ze kwam naar het feest en...

ARCHIBALD : Kennen jullie die droeve geschiedenis?

BRAM : Natuurlijk kennen we die. En de kinderen daar kennen ze ook, is het niet jongens en meisjes?

WEOF : Dan weten jullie ook wat er met Doornroosje gebeurde?

(De kinderen vertellen.)

ARCHIBALD : Zo gebeurde het inderdaad. Ze prikte zich aan het spinnewiel en viel voor 100 jaar in slaap, want de naald was bestoven met een slaapverwekkend poeder dat wij sindsdien doornroosjespoeder noemen.

TONY : 100 jaar heerlijk slapen, dat moet zalig zijn. Zeg, waar staat dat spinnewieltje ergens?

BRAM : In plaats van aan slapen te denken zou je je hersens beter voor wat anders gebruiken. We moeten een middel vinden om hen te helpen. Nu we hier toch zijn, kunnen we evengoed iets nuttigs doen. Als ik het dus goed heb, is er iets mis met dat poeder.

WEOF : Helaas, ja, het is verdwenen, en niemand weet waar het kan gebleven zijn.

TONY : Hebben jullie het al eens met waspoeder geprobeerd? Misschien gaat het daar ook wel mee.

BRAM : Jij zou dat waspoeder beter voor je voeten gebruiken. Majesteit, als je er niets op tegen hebt, willen wij je wel helpen. En ik ben er zeker van dat de kinderen jullie ook niet in de steek zullen laten.

HANS : Menen jullie dat? Willen jullie ons echt helpen?

TONY : Ik had het kunnen denken, we zullen nog maar eens voor held gaan spelen.

WOEF : Op dan naar Sprookjesland. Kom Archibald, aan jou de eer de deur voor onze vrienden te openen.

ARCHIBALD : Maar wat gaan de anderen zeggen als we zo plots met een hele bende mensenkinderen komen aandraven?

HANS : Daar vinden we wel iets op als het zo ver is. En als ze er in slagen onze problemen op te lossen, dan zal iedereen hen zo dankbaar zijn, dat men het niet meer kwalijk zal nemen.

ARCHIBALD : Nou, als je er zo over denkt, vooruit dan maar.

(Archibald opent de deur – door licht- en klankeffecten krijgt de scène een sprookjesachtige sfeer – verschillende sprookjesfiguren komen te voorschijn – er heerst een paniekerige stemming.)

ALLEN : Oeioeioei... mensenkinderen in Sprookjesland!!! We zijn verloren... het einde van Fantasia...

ARCHIBALD : Vrienden... vrienden, luister!

DOORNROOSJE : Maar vader, wat heb je nu gedaan?

OMA : Archibald, Archibald, je weet toch dat het verboden is door onze wetten om mensen in Fantasia te brengen.

GRIETJE : En jij Hans, in plaats van te waken bij de poort zodat er niemand binnenkan, zet jij ze gewoon open.

HANS : Rustig maar Grietje, we zullen het allemaal uitleggen. Maar wat doe je hier, jij was toch bij Sneeuwwitje?

(Opnieuw begint iedereen te jammeren.)